

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 marca 2008 r.

skargi Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 21 maja 2007 r., sygn. akt II Cz (...)

wydanego w sprawie ze skargi dłużnika Szpitala Rejonowego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w T.

przy uczestnictwie wierzyciela Statil spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przy udziale Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w K.

o świadczenie pieniężne,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Komornik Sądowy Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w K. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 21 maja 2007 r. oddalającego jego zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji zmieniające postanowienie Komornika w zakresie ustalenia wysokości opłaty egzekucyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przewidziana w art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje stronie od orzeczenia Sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie.

Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21 grudnia 2007 r. II CNP 204/07 (jeszcze nie publikowanym) skarga taka nie przysługuje zatem komornikowi od prawomocnego postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie ustalenia wysokości opłaty egzekucyjnej, bowiem po pierwsze komornik nie jest stroną, a po wtóre postanowienie takie nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. (porównaj między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r. II CNP 15/05, OSNC 2006/9/153).

Podzielając to stanowisko Sąd Najwyższy odrzucił skargę na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., jako niedopuszczalną.